

Іван Кононенко

ІК - Мене послали якраз у Кринички викладати, навчати третій клас. Я мав сорок студентів. Сорок учнів.

Дітей поменшилось. Я бачив, що вони голодні. Їсти ніхто не давав, абсолютно. Й коли вони були слабенькі, то більшість з них, уже пізніше, вони наче спати хотять.

- А скажіть мені, чи вони розказували що вони не мали їсти, чи?

ІК - Но. Вони знали. Діти ці знали, й вони нічого мені не скаржились. А от так прийде, знаєте, одні слухають ще, а другі вже, так на бік, й спати.

І дійшло до того, що за рік, якраз випуск був 1933, ви знаєте, у мене не стало навіть одного студента. Ні одного студента.